

# Dag Daniš: Sulík sa správa ako pešiak prezidentky

- CZ24 News | 5. prosince 2022

**SLOVENSKO: Sulíkov nápad odstrániť vládu a hľadať novú, tretiu od volieb, pôsobí uletene. No neprišiel len tak.**

O prvý výstrel proti vláde sa postarala prezidentka Čaputová. V utorok vyzvala na predčasné voľby, ak sa koalícii nepodari obnoviť dôveru. Bol to radikálny krok a môžeme predpokladať, že nebol celkom bez prípravy.

Dva dni po prejave prezidentky prišiel s druhým ťahom Sulík. Oznámil, že SaS spolu s Pellegriniho Hlasom žiada odvolať vládu v parlamente.

Odvtedy môžeme prezidentku a Sulíka upodozrievať, že majú spoločný alebo aspoň mierne koordinovaný herný plán. Napokon, bolo to tak aj v marci 2021, keď progresívcov pobúril nákup ruskej vakcíny. Akurát poradie bolo opačné. S tlakom na pád premiéra Matoviča prišiel Sulík. Keď to nestačilo (vládnuť bolo možné aj bez SaS), pridala sa Kolíková z progresívnej frakcie Za ľudí. Útok potom zaklincovala prezidentka Čaputová, keď verejne vyzvala predsedu vlády na demisiu.

Útok Sulíka, Kolíkovej a prezidentky bol vtedy úspešný. Matovičova vláda sa zrútila. Nasledoval plán B s premiérom Hegerom. Pôvodné predstavy boli také, že politiku Hegera si budú modelovať médiá, Prezidentský palác a liberálni poslanci (Kolíková, Sulík). Jednou z rozhodujúcich strán koalície mala byť „veľká SaS“, ktorá sa spojila s progresívnymi poslancami okolo Kolíkovej.

Chvíľu modelovanie Hegera fungovalo. Premiér robil vzornú proatlantickú politiku zameranú na vyzbrojovanie Ukrajiny a odmietanie rokovaní s Ruskom. Pôsobil ako dvojník Čaputovej. Progresívna tlač ho ospievala ako štátnika. Matovič sedel v kúte a zmenšoval sa.

Obrat prišiel až na jar 2022. Matovič sa pokúsil o malú vzburu a symbolický konzervatívny protiútok. Aj agendou (rodiný balík), aj politicky... Minister financií obišiel SaS, ktorá rodinný balík odmietala, a presadil ho s hlasmi konzervatívnych poslancov okolo Tarabu.

Vyzeralo to takmer nevinne, no nakoniec sa z toho stal osudový problém. Hrozilo totiž, že vo vláde aj v parlamente sa sformuje konzervatívna väčšina – a na okraji už nebude Matovič, ale Sulík s Kolíkovou. Hra na modelovanie Hegera sa začala progresívcom rozpadávať.

Sulík s Kolíkovou usúdili, že Matoviča treba definitívne zlomiť a vyradiť. A premiéra Hegera treba definitívne prevychovať. Príkaz znel jasne: konzervatívna väčšina nesmie prejsť. A Hegera treba postaviť proti Matovičovi a Borisovi Kollárovi.

V lete 2022 sa Sulík s podporou prezidentky a médií pokúsili zopakovať manévru z marca 2021. SaS prišla s ultimátom, ktoré bolo adresované Hegerovi. Mal si vynútiť odchod Matoviča z vlády. Inými slovami: mal sa z pozície premiéra pokúsiť o malý mocenský prevrat v OĽaNO. Lebo inak SaS odíde z koalície.

Celé leto bolo vlastne bojom o premiéra Hegera. Vyhrál ho Matovič. A vyhral ho celkom zákonite a prirodzene. Sulíkovi totiž na politické vydieranie partnera chýbalo to podstatné – sila. Nakoniec teda z vlády neletel Matovič, ale Sulík.

Ani tým sa zápas neskončil. Hegerova menšinová vláda sa opäť pokúšala získať podporu od konzervatívnych poslancov okolo Tarabu. A opäť za to bola pod palbou médií, prezidentky, Sulíka.

Príkaz znel predsa jasne...

Výsledok je taký, že vláda nedokáže pracovať. Z OĽaNO odpadla liberálna platforma, ktorá sa riadi komentármi v Denníku N a Sme. V strane Za ľudí robí to isté Šeliga. Vláde sa to s kontrolou parlamentu načisto rozpadlo. A prezidentka so Sulíkom pokračujú v starej nátlakovej hre.

Samozrejme, ak vláda nemá podporu poslancov, debata o jej konci a o predčasných voľbách je normálna. Menej normálne je, ak sa prezidentka spája s časťou poslancov a dlhodobo útočí proti víťazovi volieb a jeho koalícii. Alebo ak Sulík plánuje zhodiť druhú vládu od volieb 2020 – a nijako sa nerozpakuje žiadať pre SaS tretí pokus...

Obaja, prezidentka aj Sulík, hovoria rôzne veci, ale v konečnom dôsledku žiadajú zhruba to isté. Prezidentka tvrdí, že koalícia sa má buď skonsolidovať tak, aby mala jasnú dôveru a podporu v parlamente. Zrejme so zapojením Sulíka s Kolíkovou, možno čiastočne aj Hlasom. Ak sa to nepodarí, preferuje predčasné voľby. Sulík zas hovorí, že Hegerova vláda – tá bez SaS – musí skončiť. Potom sa má so zapojením SaS rokovať o novej vláde, koalícnej alebo úradníckej. A ak to zlyhá, pripúšťa predčasné voľby.

Ciele sú dva (veľmi príbuzné). Prvým je nepripustiť politický precedens so sformovaním konzervatívnej väčšiny v parlamente. Toto je dnes, v dúhovo-progresívnej ére, zakázané. Tabu. Kto to poruší, toho neminie výchovný trest. Druhým cieľom je inštalovať takú vládu, ktorá bude politicky závislá od SaS a progresívcov (Kolíkovej skupina). Nie od spojenectva konzervatívnych strán s Tarabom.

Napokon, konštrukcia novej vlády podľa predstáv Sulíka s prezidentkou a predčasné voľby sa nijako nevyučujú. Bude to plán C. Prípadná nová vláda sa bude vnímať ako dočasná vláda. A či bude dočasná do volieb 2024, alebo do volieb 2023, je druhoradé. Podstatné je len to, aby si plnila progresívne a atlantické domáce úlohy. A aby pri tom spolupracovala s progresívnymi poslancami či s Hlasom. Pretože národne a konzervatívne nastavení poslanci sú dnes mimo okruhu dôvery. Alebo rovno na čiernych zoznamoch.

V čase hybridnej vojny je predsa rozhodujúca geopolitika. A plnenie domácich úloh. Bolo to tak v marci 2021, keď sa Matovič bez opýtania opovážil nakúpiť ruské vakcíny. Musel padnúť. A je to tak aj dnes, keď sa ten istý Matovič a jeho premiér Heger opovážili pred Kolíkovou, Čaputovou alebo Pellegrinim uprednostniť Tarabu.

Jedoducho: prichádza čas pešiakov. Alebo čas sluhov.

A je smutné, že ako jedna z najoddanejších figúr Paláca a progresívcov dnes vyzerá Richard Sulík. Začínal ako rebel proti socialistickej politike Bruselu, hlas rozumu a ochranca domácich záujmov. A končí ako ukážkový hujer.

AUTOR: Dag Daniš

[ZDROJ](#)